

Spomienka Najsvätejšieho mena Mária

Rozjímanie na spomienku
Najsvätejšieho mena Mária.
Navrhované témy sú: blízka
matka, ktorú voláme po mene;
nádej uprostred ťažkostí; Mária
nás vedie k Ježišovi.

ALŽBETINO PREKVAPENIE muselo
byť veľké, keď ju uprostred
tehotenstva navštívila jej sesternica.
„Požehnaná si medzi ženami a
požehnaný je plod tvojho života,“
povedala Alžbeta, „čím som si
zaslúžila, že matka môjho Pána
prichádza ku mne“ (Lk 1, 41-43).

Máriina blízkosť spôsobuje, že Zachariášova manželka prekypuje radosťou. Mesiac predtým s radosťou prijala správu, že bude rodiť, a teraz jej Pán dáva novú milosť, keď jej posielal sesternicu, aby ju sprevádzala v tejto výnimočnej chvíli.

Tento úžas svätej Alžbety sa opakuje v srdciach kresťanov, keď objavujú blízkosť Márie vo svojom živote, a teda aj Pánovu blízkosť. Ježiš Kristus je predstavený v čase, nie však podivným spôsobom, ale v lone svojej Matky. A je to práve Ona, ktorá nám ako prvá vychádza v ústrety, ako to urobila so svojou sesternicou. Sviatok Najsvätejšieho mena Panny Márie nám pripomína, že máme blízko seba matku, ku ktorej môžeme volať s istotou, že budeme vypočutí. „O tejto srdečnosti a o tejto dôvere, o tejto istote nám rozpráva Mária. Preto nám jej meno preniká priamo k srdcu“[1].

Naša viera a nádej sa rozpaľujú, keď vyslovujeme meno Ježišovej Matky. Nie je ťažké ju osloviť: stačí ju osloviť s prirodzenosťou dieťaťa. Ako hovorieval svätý Josemaría: „Vzťah každého z nás k vlastnej matke nám môže slúžiť ako vzor a pravidlo správania sa k Panej so sladkým menom Mária. Musíme milovať Boha tým istým srdcom, ktorým milujeme svojich rodičov, súrodencov, ostatných členov rodiny, našich priateľov alebo priateľky — veď nemáme iné srdce. A tým istým srdcom máme milovať aj Máriu“[2].

„LEBO LEN ČO ZAZNEL tvoj pozdrav v mojich ušiach, radosťou sa zachvelo dieťa v mojom lone“ (Lk 1, 44). Máriine slová pohnú Jána v matkinom lone. Svätá Alžbeta za radosťou svojho syna cíti, že Panna Mária nesie so sebou nádej Izraela.

Preto nešetrí chválou, keď ju oslovuje: „Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho života (...) A blahoslavená je tá, ktorá uverila, že sa splní, čo jej povedal Pán“ (Lk 1, 42. 45).

Tak ako svätá Alžbeta, aj my môžeme chváliť našu Matku, pretože dovolila Bohu pôsobiť v jej živote, a tak bol svetu prinesený pokoj. To nás môže naplniť nádejou uprostred našich každodenných zápasov. Mnohí svätí nám skutočne radili, aby sme sa uprostred ťažkostí obracali k Panne Márii, aby sme našli optimizmus a pokoj. „V nebezpečenstvách, v tiesni, v pochybnostiach myslite na Máriu, vzývajte Máriu,“ napísal svätý Bernard. „Nedovoľ, aby Mária odišla od tvojich úst, nedovoľ, aby odišla z tvojho srdca“[3].

Bez ohľadu na to, že niekedy sa náš život zdá byť morom zmietaným slabosťami, vzývanie Márie nás

naplňa istotou. „V západnej tradícii sa meno *Mária* prekladá ako *Hviezda mora*. Presne takto sa vyjadruje táto skúsenosť: ako často sa dejiny, v ktorých žijeme, javia ako temné more, ktoré svojimi vlnami hrozivo bičuje loď nášho života! Niekedy sa zdá, že noc je nepreniknuteľná (...) Často len z diaľky zazrieme veľké Svetlo, Ježiša Krista, ktorý zvíťazil nad smrťou a zlom. Ale vtedy kontemplujeme veľmi blízko svetlo, ktoré sa rozhorelo, keď Mária povedala: *Hľa, služobnica Pána*. Vidíme jasné svetlo dobra, ktoré z nej vyžaruje“[\[4\]](#).

PANNA MÁRIA prijíma s jednoduchosťou chválu svätej Alžbety: „Velebí moja duša Pána a môj duch jasá v Bohu, mojom spasiteľovi“ (Lk 1, 46-47). Pravá úcta k Panne Márii nás pobáda, aby sme

sa spontánne obracali k Bohu, prameňu všetkých milostí. Ak zvolá, že „od tejto chvíle blahoslaviť ma budú všetky pokolenia“ (Lk 1, 48), je to preto, že v jej živote sa stala prítomnou Pánova moc.

Mária zaujíma v modlitbe kresťana privilegované miesto, „pretože je Ježišovou Matkou. Východné cirkvi ju často zobrazovali ako *Odighitriu*, tú, ktorá *ukazuje cestu*, teda Syna Ježiša Krista (...) V kresťanskej ikonografii je jej prítomnosť všade a niekedy s veľkým dôrazom, ale vždy vo vzťahu k Synovi a v jeho službách. Jej ruky, jej oči, jej postoj sú živou *katechézou* a vždy ukazujú na základ, na stred: Ježiša. Mária je úplne zameraná na neho“[5].

Pri oslave Máriinho sladkého mena ju môžeme prosiť, aby nám naďalej ukazovala cestu k svojmu Synovi. Modlitba, ktorú jej adresujeme, nás spontánne spája s Ježišom. V

modlitbe Zdravas Mária ju
oslavujeme ako „požehnanú medzi
ženami“ a hneď potom dodávame: „A
požehnaný je plod života tvojho,
Ježiš“. Keď niekedy nevieme, ako sa
obrátiť k Pánovi, naša Matka nám
ponúka bezpečnú cestu k nemu, lebo
„k Ježišovi vždy ideme a vraciame sa
k nemu cez Máriu“[6].

[1] Svätý Josemaría, *Ísť s Kristom*,
bod 142.

[2] *Ibid.*

[3] Svätý Bernard, *O vznešenosti
Panny Márie*, 2, 17.

[4] Benedikt XVI, *Homília*, 12-IX-2009.

[5] František, *Audiencia*, 24-III-2021.

[6] Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 495.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/spomienka-
najsvatejsieho-mena-maria/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/spomienka-najsvatejsieho-mena-maria/)
(13.02.2026)